

РЕШЕНИЕ

№ 176

гр. Пловдив, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Надежда Л. Махмудиева
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
като разгледа докладваното от Надежда Л. Махмудиева Въззивно гражданско дело № 20235000500323 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК, образувано по Въззивна жалба вх. №8681/16.03.2023 г., подадена от Сдружение „М.“, чрез адв. М. А., срещу Решение №181/14.02.2023 г. по гр.д.№3086/2021 г. на ОС – Пловдив, с което са отхвърлени предявените от жалбоподателя против „Г. Т.“ЕООД искове с правно основание чл.95, ал.1 и чл.95б, ал.1, т.6 във вр. чл.94с, ал.2 от ЗАПСП, за осъждане на ответника да заплати сумата от 5 500 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди за извършено на 30.06.2021 г. нарушение на авторско право, ведно със законната лихва от 30.11.2021 г. до окончателното плащане, както и да разгласи за своя сметка диспозитива на решението в два всекидневника и чрез телевизионна организация с национално покритие, като е осъден жалбоподателя да заплати на ответника разноски по делото в размер на 800 лв. Релевирани са оплаквания за неправилност на постановения съдебен акт. Съдът необосновано не е кредитирал показанията на разпитания свидетел на ищеца, поради липса на съставен констативен протокол. Свидетелят няма вменено от закона задължение да осъществява контакт с нарушителя. Съдът необосновано е приел, че тъй като свидетелят изпълнява дейност на посредник за сключване на договори с ползватели на авторски права, показанията му са недостоверни. Ищецът е сдружение с нестопанска цел и няма административно-наказателни правомощия по ЗАПСП и ЗАНН, като осъществява защита на авторските права на базата на своя устав. Необосновано съдът е приел, че представеният фискален бон не установява посещение в търговския обект. Сочи се допуснато нарушение на чл.235, ал.2 от ГПК, като решението е основано само на свидетелските показания,

събрани по искане на ответника. Докладът по делото е непълен и неясен, доказателствената тежест не е разпределена прецизно, и не е указано на страните за кои обстоятелства следва да сочат доказателства. Песните включват два обекта на защита – музикално произведение (музика) и литературно произведение (текст), които в съвкупност формират съдържанието на една песен. Съдебно-техническата експертиза установява авторството на всяка от песните, както и кой представлява авторите им на територията на страната. При установяване на исковете по основание, и липса на достатъчно данни за размера им, следва да се определи обезщетение в минималния размер от по 500 лв. за музиката и 500 лв. за текста на всяка от посочените песни, а не в размер на общо по 500 лв. за всяка песен. Настоява се за отмяна на обжалваното решение, и постановяване на ново по същество, с което предявените искове да бъдат уважени. Заявява се претенция за присъждане на разноските, включително адвокатско възнаграждение.

Въззивната жалба е депозирана в срок, от процесуално легитимирана страна с правен интерес, чрез надлежно упълномощен процесуален представител, същата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане.

Препис от въззивната жалба е връчен на насрещната страна, и в срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил Отговор на въззивната жалба вх.№15168/1.05.2023 г., подаден от „Г. Т.“ЕООД, чрез адв. П. К. – Б.. Поддържа се становище за неоснователност на въззивната жалба и се настоява да бъде оставена без уважение. Не са налице твърдените нарушения във връзка с доклада по делото – същият е пълен и ясен, и правилно е разпределена доказателствената тежест между страните. Правилно съдът е приел, че не е проведено пълно главно доказване от ищеца на факта на твърдяното нарушение. За факта на нарушението ишецът е ангажирал единствено гласни доказателства чрез разпит на един свидетел, който е в договорни отношения с ищеца, и съдът правилно е ценил неговите показания при условията на чл.172 от ГПК, като го е приел за заинтересован от изхода на делото. Излагат се подробни съображения във връзка с доказателствената стойност на показанията на разпитания свидетел на ищеца. Заявява се претенция за присъждане на направените разноски.

На основание чл.269 от ГПК съдът намира, че обжалваният съдебен акт е постановен от съд в надлежен състав, в изискуемата от закона писмена форма, и е подписан, поради което е валиден. Същият е постановен от компетентен съд на осн. чл.96 от ЗАПСП, по допустими искове с правно основание чл.95 от ЗАПСП и чл.95б, ал.1, т.6 от ЗАПС.

С исковата молба се твърди, че на 30.06.2021 г. в стопанисвания и управляван от ответника търговски обект - Б. Ф.“, в гр. П., ул. Ц. А. № **, са били изпълнени публично, посредством озвучаване на търговския обект с шест музикални произведения, включващи само музика, или музика и текст, излъчвани чрез радио „М. Ф.“, а именно:

1. “TO BE WITH YOU“ /ТУ БИ УИТ Ю/ - с изпълнител MR.BIG /МИСТЪР БИГ, с Композитори и автори на текста: GRAHAME DAVID /ГРЕАМ ДЕЙВИД/, и MARTIN ERIC /МАРТИН ЕРИК/ - членове на американско дружество за колективна защита на

авторски права ASCAP, представлявано от М..

2. "ONLY WANNA BE WITH YOU" (POKEMON 25 VERSION) /ОНЛИ УОНА БИ УИТ Ю (ПОКЕМОН 2 5 ВЪРЖАН)/ - с изпълнител POST MALONE /ПОСТ МАЛОУН/, само инструментално изпълнение, с композитори: BRYAN MARK WILLIAM /БРАЯН МАРК УИЛЯМ/, FELBER EVERETT DEEN /ФЕЛЕБРТ ЕВЪРЕТ ДИЙН/, RUCKER DARIUS C /РЪКЪР ДАРУИС СИ/ и SONEFELD JAMES GEORGE /ШОНЕФЕЛД ДЖЕЙМС ДЖОРДЖ/ - всички те индивидуални членове на американско дружество за колективна защита на авторски права ASCAP, представлявано от М..
3. "WHAT TOOK YOU SO LONG" / УОТ ТУУК Ю С О ЛОНГ/ - с изпълнител EMMA BUNTON /ЕММА БЪНТЪН/, с композитори и автори на текста: BUNTON EMMA LEE /БЪНТАН ЕМА ЛИЙ/, GALLGHER JULIAN /ГАЛАХАР ДЖУЛИЪН/, HARRINGTON MARTIN PETER /ХАРИНГТЪН МАРТИН ПИТЪР/, MORGAN DAVID THOMAS ANDREW /МОРГАН ДЕЙВИД ТОМАС АНДРЮ/, STANNARD RICHARD FREDERICK /СТЕНАРД РИЧАРД ФРЕДЕРИК/, THEMIS JOHN /ТИМЕС ДЖОН/, всички те индивидуални членове на английското дружество за колективна защита на авторски права PRS, представлявано от М..
4. "ANOTHER BRICK IN THE WALL (PART 2)" /АНАДЪР БРИК ИН ДЪ УОЛ (ПАРТ 2) - с изпълнител PINK FLOYD /ПИНК ФЛОЙД/, с композитор и автор на текста: WATERS GEORGE ROGER /УОТЪРС ДЖОРДЖ РОДЖЪР/, член на английското дружество за колективна защита на авторски права PRS, представлявано от М..
5. "T H E PAWER OF LOVE" / ДЪ ПАУЪР ЪФ ЛОВ/ - с изпълнител JENNIFER RUSH /ДЖЕНИФЪР РЪШ /, с Композитори: DETMANN WOLFGANG /ДЕТМАН ВОЛФАНГ/, и MENDE GUNTHER /МЕНДЕ ГЮНТЕР/, и автори на текста: KLOPPROGGE MARY SUSAN /КЛОПРОГЕ МЕРИ ООЗЪН/, и RUSH JENNIFER /РЪШ ДЖЕНИФЪР/, всички индивидуални членове на немското дружество за колективна защита на авторски права GEMA, представлявано от М..
6. "DONT GO BREAKING MY HEART" /ДОНТ ГОУ БРЕЙКИНГ МАЙ ХАРТ/ - с изпълнител BACKSTREET BOYS / БЕКСТРИЙТ БОЙС/, с Композитор и автор на текста: WRABEL STEPHEN SAMUEL /РЕЙБЪЛ СТИВЪН САМЮЕЛ/, член на американско дружество за колективна защита на авторски права BMI, представлявано от М.; с Композитор и автор на текста: HARTMAN JAMIE ALEXANDER /ХАРТМАН ДЖЕЙМИ АЛЕКСАНДЪР/, член на английско дружество за колективна защита на авторски права PRS, представлявано от М., и Композитор и автор на текста: CRICHTON STUART JOHN /КРАЙТЪН СТЮЪРТ ДЖОН/, член на австралийското дружество за колективна защита на авторски права APRA, представлявано от М..

Авторите на музиката и текста на посочените произведения се твърди да са членове на посочените чуждестранни организации за колективно управление на авторски права, които ищецът на основание чл.94с от ЗАПСП представлява на територията на Република България, и отстъпва правата им за използване на техните произведения.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, в който е

оспорил процесуалната легитимация на ищеца като организация за колективно управление на права, както и че управлява авторските права за посочените песни. Оспорва се факта да е извършено твърдяното нарушение, то да е било констатирано от оправомощени да упражняват контрол лица, и да е било извършено виновно от лице, което представлява ответника или от негов служител. Оспорва се настъпването на вреда за ищеца, и наличието на причинна връзка между твърдяното деяние е вредата. При условията на евентуалност – ако се приеме за установено твърдяното нарушение, се оспорва размерът на претендираното обезщетение, като прекомерно, с оглед на обстоятелството, че клиентелата на заведението се състои изключително от студенти, поради което по време на паднемичната обстановка търговската дейност в обекта силно е била редуцирана, и в същия ден заведението в цялост е реализирало оборот общо от 472,10 лв., от които 333 лв. са реализирани от храна за вкъщи, продадена в зала без озвучаване, т.е. реализираният оборот вследствие на нарушението /реализиран в залата с озвучаване/ е в общ размер за деня от 139 лв. В този случай се релевира твърдение, че озвучаването е било инцидентно, тъй като на всички служители /барман и двама готвачи/ било забранено от управителя да пускат музика в обекта. Не се оспорва факта, че именно ответникът извършва търговска дейност в търговския обект Б. Ф.“ в гр. Пловдив, както и авторите на музиката и текста на посочените музикални произведения. Иска по чл.95б, ал.1, т.6 от ЗАПСП се оспорва с оглед оспорването на обуславящият го иск по чл.95 от ЗАПСП.

По допустимостта на производството и предявените иски:

Исковете са предявени от ищец, който сочи като основание за активната си легитимация чл.95в, ал.2 от ЗАПСП, в качеството си на организация за колективно управление на авторски права по смисъла на чл.94а, ал.2 от ЗАПСП, вписана в Регистъра на Министерството на културата под № 1/13.01.1994 г. Това обстоятелство се установява от представено с исковата молба Удостоверение №11/19-01-94 г. издадено от Министерство на културата /на л.14/.

Съгласно §42 от ПЗР към ЗИДЗАПСП /обн.ДВ бр.25 от 25.03.2011 г., в сила от 25.03.2011 г./, регистрираните организации за колективно управление на авторски или сродни на тях права, които до влизането в сила на този закон са били регистрирани в Министерството на културата по реда на чл. 40 и в периода след 1 януари 2005 г. са събирали, разпределяли и изплащали възнаграждения за носителите на права, подават заявление да се пререгистрират по реда по чл. 40б, ал. 2 в срок до три месеца от влизането в сила на този закон. От представеното по делото Удостоверение за регистрация № 62-00-0152/27.10.2011 г. /на л.15/ се установява, че ищецът е пререгистриран по реда на §42 от ПЗР към ЗИДЗАПСП. Съгласно §23 от ПР на ЗИДЗАПСП (обн.ДВ, бр. 21 от 08.03.2014 г.), организации за колективно управление на авторски или сродни на тях права, които продължават дейността си на основание § 42, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗАПСП (ДВ, бр. 25 от 2011 г.) без удостоверение за регистрация или извън обхвата на получената регистрация, преустановяват тази си дейност от датата на влизане в сила на този закон. От представеното удостоверение № У-62/05.09.2014 г. /на л.16/ се установява, че ищецът е продължил дейността си като ОКУП,

съобразно разпоредбата на §23 с обхват, подробно посочен в това удостоверение, в това число и за: възпроизвеждане на музикални произведения и на литературни произведения, свързани с музика /чл.18, ал.2, т.1 от ЗАПСП/; за разпространение на записи, съдържащи такива произведения /чл.18, ал.2, т.2 от ЗАПСП/; за публично изпълнение на такива произведения /чл.18, ал.2, т.3 от ЗАПСП/; за излъчване на такива произведения по безжичен път /чл.18, ал.2, т.4 от ЗАПСП/ и др.

След изменение разпоредбата на чл.95а, ал. 3 ЗАПСП (ДВ бр. 21/2014 г., изм. с ДВ бр. 28/2018 г.) и по-късно с приемане на чл.95в, ал.2 ЗАПСП е въведено правило, че за установяване легитимацията на организации за колективно управление на права не е необходимо те да доказват поверените им индивидуални права на управление и съответно за защита, на техните членове, оповестени в списъка по чл. 94у, ал. 1, т. 10 ЗАПСП и на сродните чуждестранни организации за колективно управление на права, вписани в регистъра по чл. 94г, ал. 3, т. 7 ЗАПСП. Предвидено е също, че в тези случаи разпоредбата на чл. 26, ал. 4 ГПК не се прилага.

Ето защо съдът намира, че исковете – предмет на делото са предявени от правосубектен и процесуално легитимиран ищец.

Същите са предявени срещу ответника „Г. Т.“ЕООД, в качеството му на търговско дружество, стопанисващо търговски обект – Б. Ф.“, находящо се в гр. П., ул. Ц. А. № **, в който се твърди да е осъществено нарушение на авторски права, чрез озвучаване на търговския обект с музикални произведения и свързани с тях литературни произведения от репертоара на ищеца, без надлежно отстъпени авторски права, поради което е пасивно процесуално легитимиран като ответник по предявените искове.

Тъй като исковете са допустими, и са предявени от и срещу процесуално легитимирани и правосубектни страни, съдът намира обжалваният съдебен акт за допустим. По правилността му съдът се произнася в границите на релевираните с въззивната жалба оплаквания.

На основание чл.235, ал.2 от ГПК, въз основа на събраните по делото доказателства, съдът намира следното от фактическа страна:

От заключението на вещото лице по приетата от съда и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза /на л.90-100/, изготвена от вещото лице И. И., след извършена от вещото лице проверка в международните бази данни за идентификация на приносители I.P.I. и Базата данни с информация за творбите- W.I.D./съдържащ данни за произведението, изпълнителя, композитора и автора на текста, номера на международната база данни I.P. Name Numer, както и управляващата правата организация/, и направено е и посещение в електронния сайт на Международния стандартен кодекс за музикално произведение ISWC(International Standard Musical Work Code) /представляващ уникално, постоянно съществуващо и международно признато кодиране за идентификация на музикални произведения, съответно - система от такива кодове/, вещото лице е установило кои са авторите на посочените в искова молба песни, както и коя е ОКУП, който управлява техните права. Същите съвпадат с тези, описани в исковата молба. От заключението се установява,

че авторите на музиката и текста на песните членуват в чуждестранни организации за колективно управление на права, съответно в ASCAP /САЩ/, PRS /Великобритания/, GEMA /Германия/, BMI /САЩ/ и APRA /Австралия/, като членството им е било актуално към датата на нарушението. От своя страна посочените чуждестранни организации за колективна защита на авторски права имат двустранни договори за взаимно представителство с ищеца Сдружение „М.“, което се установява от експертизата след преглед на договорите в офиса на дружеството, и от публичното им оповестяване в сайта на Министерство на културата, в секция „Авторско право и сродните му права“ на посочен от експертизата електронен адрес. Същевременно, установява се, че сдружението „М.“ публично е оповестило в своя сайт сключените договори за представителство с посочените организации за колективно управление на авторски права.

Експертизата не се оспорва от страните, съдът я намира за компетентно изготвена, след извършена проверка на наличните в дружеството документи и съответните специализирани публични сайтове, поради което я кредитира.

С исковата молба е представено и прието като доказателство Писмо изх.№108-1447/15.07.2021г. /на л.17/, от ищеца, адресирано до управителя на ответника, от което се установява, че ответното дружество е било уведомено, че на 30.06.2021 г. сътрудник на „М.“ е установил, че в търговския обект Б. Ф.“ в гр. П., ул. Ц. А. № **, Факултет 10, звучи музика, излъчвана по радио „М. Ф.“, като е установено излъчване на конкретно посочени 6 музикални произведения, идентични с посочените в исковата молба. В писмото се съдържа покана в 7-дневен срок дружеството да се свърже с „М.“ за сключване на договор за уреждане на авторските права на ползваната музика от репертоара на „М.“.

За установяване на извършеното от сътрудник на ищеца посещение на място в търговския обект Б. Ф.“ на 30.06.2021 г., по делото са представени писмени доказателства – Отчет за извършено посещение на обект: Б. Ф.“, изготвен от Ч. П. – сътрудник „Л. п. и.“ /на л.58/, и касов бон /на л.18/ за сумата от 1.80лв., заплатена за консумирани „Безалкохолни напитки К“, издаден на 30.06.2021г. в 14,15 ч. от „Г. Т.“ ЕООД, с ЕИК*****, в търговски обект „Б. ф. - **“, на адрес: гр. П., ул. Ц. А. № **, Ф. **.

За установяване на ограничения обем на търговската дейност в търговския обект, по делото е представен Дневен отчет за дата 30.06.2021 г. от касовия апарат в обекта /на л.37/, от който се установява, че общия оборот за деня в търговския обект е бил в размер на 472,10 лв., в това число и 5 бр. продажби на „Безалкохолни напитки К“ на обща стойност 9.00 лв.

Във връзка с установяване на твърдяното нарушение на авторските права пред първоинстанционния съд са събрани гласни доказателства чрез показанията на свидетелите Ч. П. и С. Ш..

Свидетелят П. посочва, че е сътрудник на ищеца „М.“ повече от 15 години – от 2007 г., като работата му се състои в посещаване на търговски обекти на територията на страната – магазини, заведения, хотели – навсякъде, където се осъществява публично изпълнение на музика, да установява дали там звучи музика. Ако е така, работата му се състои във водене

на преговори с управителите на тези обекти за сключване на договор с „М.“ за получаване на лицензни права за ползване на музиката от репертоара на ищцовото сдружение в съответния търговски обект. Част от работата на свидетеля била да идентифицира звучащите в търговския обект музикални произведения с музикално приложение, наречено Ш., което идентифицира музикалното произведение с неговото наименование и името на изпълнителя му, като приложението дава възможност след идентифициране на произведението да се извърши проверка в други платформи – като СПОТИФАЙ и ЮТЮБ, и отново да се потвърди идентификацията на песента. Когато посещавал търговски обекти, свидетелят си водел записки за посещението – с датата и часа на посещението и кои музикални произведения е идентифицирал. Разказва, че именно той е на 30.06.2021 г. извършил проверката в търговски обект, който се намира в гр. Пловдив, в близост до П. у., Ф. *****, представляваща бистро – кафене „Ф-10“. На посочената дата свидетелят седнал в заведението около 14:20-14:30 часа. По това време в заведението имало поне 5-6 човека. Поръчал си безалкохолна напитка, за което му бил издаден касов бон. На свидетеля е предявен касовият бон, приложен по делото на л.18, и той потвърждава, че именно това е касовият бон, който получил от бармана в този ден. Влизайки в заведението, видял, че в няколко от ъглите на заведението са разположени средно-големи тонколони, от които звучала музика. Престоял там около 40-45 минути, през които в заведението влизали и излизали различни клиенти – някои си купували безалкохолни напитки и кафе, и излизали, а други седяли в заведението. През цялото време звучала музика от Радио „М. Ф.“, тъй като през няколко минути се чувал гласа на радиоводещия, който съобщавал името на радиото, както и името на звучащата в момента песен. Чрез приложението Ш. свидетелят идентифицирал самостоятелно звучащите музикални произведения, и при тази проверка се установило съответствие между данните от приложението, и съобщаваната от радиоводещия информация, като за повече сигурност свидетелят проверявал музикалното произведение и в ЮТЮБ, където го имало и като видеофайл. В случая идентифицирал музикалните песни „Ту би уит ю“, „Онли уона би уит ю“, „Уот туук ю со лонг“, „Анадър брик ин дъ уол“, „Дъ пауър ъф лов“ и „Донт гоу брейкинг май харт“. По времето, докато звучи съответното произведение, след като го е идентифицирал чрез Ш., свидетелят го препращал от своя личен имейл до служебния имейл на „М.“, с цел да се документира, че в този момент той се намира в този обект и идентифицира тази музика. След като се получат тези файлове, в „М.“ има служители, които проверяват, дали авторите на музиката, която свидетелят е идентифицирал, се представляват от „М.“, и дали са заплатили авторските права. В случаите, в които се установи, че няма заплатени авторски права за музикалните произведения, се изготвя писмо, с което уведомява собственика на фирмата, която стопанисва търговския обект, в което се описва в кой ден и час е констатирано използването на конкретно посочения нелицензиран репертоар, и се кани фирмата да сключи договор за лицензиране на музиката. В конкретния случай на свидетеля било известно, че такова писмо е изпратено на фирмата, стопанисваща търговския обект, но договор не бил сключен, по неизвестни на свидетеля причини.

От показанията на свидетеля С. Ш. се установява, че същият е управител на търговския

обект Б. Ф.“. Бистрото се намирало в двора на Пловдивския университет, и дейността му е свързана със служителите и студентите в университета. Към 30.06.2023 г. имало заповед на Ректора учебното заведение да премине изцяло он-лайн, и присъствената учебна дейност била прекратена, поради което заведението останало без клиенти. Единственото нещо, което могли да направят, е да започнат да дават храна за вкъщи. Намалили работното време и броя служители – преди работели непрекъснато, включително и през почивните дни, от 7 ч. до 19 ч. През посочения период в събота и неделя заведението не работело, а през работните дни работело от 7. до 15 ч. От девет служители преди това, в посочения период в заведението работели само двама служители – готвач и барман. Озвучителни тела имало само в залата, където се продава кафе. Нямаło озвучителни тела навън, както и на долния етаж, където се продава готвената храна. Тонколоните били разположени в предната част на заведението, откъдето влизат клиентите. Свидетелят бил запознат, че няма право да озвучава търговския обект. На бармана било изрично наредено да не пуска музика, докато не свърши пандемичния период, защото нямаło клиенти, и нямаło смисъл да има озвучаване. След като свършила пандемичната обстановка, бил подписан договор за озвучаване на заведението, и в момента обекта имал подписан договор. В края на разпита свидетелят уточнява, че всъщност не помни точно месеца, в който университетът не работел. Заповедта на Ректора била съобразена с мерките, предприети от Министерството – когато забранили присъствието на училищата, забранили и за университетите. Свидетелят не помни точно датата, но си спомня, че през 2021 г. университета работел онлайн.

От приетият от въззивната инстанция Договор за посредничество от 30.06.2015 г. със съпътстващи го Приложение №3 и Анекс от 16.01.2020 г. /на л.9-14 от въззивното дело/ се установява, че свидетелят Ч. П. е в договорно правоотношение с ищеца Сдружение „М.“, по граждански договор за услуга – извършване на посредничество за сключване договори с ползватели за отстъпване на неизключително право на публично изпълнение на произведения от репертоара на Възложителя – Сдружение „М.“ на територията на определени райони на гр. София, уточнени между страните с допълнително споразумение. От чл.1 на Приложение №3 към договора се установява, че възнаграждението на свидетеля, в качеството му на посредник по същия договор, се определя като част от общия сбор на изплатените от ползвателите парични суми, включително и платени неустойки и обезщетения по сключените договори, *с изключение на събраните суми след съдебни процедури.*

От правна страна:

Разпоредбата на чл.95 ЗАПСП урежда т. нар. иск за обезщетение, чрез който носителят на защитено от ЗАПСП авторско или сродно право може да се защити срещу нарушение на правата му, ако от нарушението са произлезли вреди. Основателността на иска се предполага при нарушение на закриляни от специалния ЗАПСП права, каквото е налице във всички случаи, при които обектът на авторски и сродни права се използва без съгласие на правопритежателя и без законът да допуска използването независимо от волята на последния. Ето защо, доказването на настъпилите за автора конкретни вреди не е

необходимо, предвид претендираното от ищеца обезщетение в минималния предвиден в закона размер от по 500 лв. за всяко нарушение, съобразно разпоредбата на чл.95а, ал.1, т.1 от ЗАПСП.

От приетата по делото експертиза се установи, че описаните в исковата молба песни представляват обекти на авторското право и че управлението на правата върху същите е възложено на чуждестранни ОКУП, с които ищцовото сдружение има сключени договори за взаимно представителство.

Въззивният съд намира, че от съвкупната преценка на тези доказателства се обосновава извод, че на посочената в исковата молба дата в заведението, стопанисвано от ответника действително са звучали описаните в исковата молба песни, което обстоятелство се установява от показанията на свидетеля Ч. П.. По делото се установява, че този свидетел е в договорни отношения с ищеца, и получава възнаграждение за своята работа, поради което съдът преценява показанията му при условията на чл.172 от ГПК. Въпреки това, съдът кредитира показанията на този свидетел, като ги намира подробни, конкретни, логични, и подкрепени от представените по делото писмени доказателства - Писмо изх.№108-1447/15.07.2021г. /на л.17/, Отчет за извършено посещение на обект: Б. Ф.“, изготвен от Ч. П. – сътрудник „Л. п. и.“ /на л.58/, касов бон /на л.18/ за сумата от 1.80лв., и Дневен отчет за дата 30.06.2021 г. от касовия апарат в обекта /на л.37/. Наред с това, от представения по делото Договор за посредничество от 30.06.2015 г. със съпътстващи го Приложение №3 и Анекс от 16.01.2020 г. /на л.9-14 от въззивното дело/ се установява, че свидетелят получава възнаграждение за посредническа дейност, ограничена в рамките на гр. София, като *не получава възнаграждение на базата на съдебно присъдените на ищеца вземания*, поради което не може да се приеме, че същият би имал пряка изгода от изход на делото в полза на ищеца. Показанията на този свидетел се подкрепят частично и от показанията на другия разпитан по делото свидетел – управителят на търговския обект С. Ш., чийто показания потвърждават показанията на св. П. относно обстоятелството, че в залата, в която се консумират на място храни и напитки, е инсталирана озвучителна техника – тонколони.

Относно показанията на св. С. Ш. съдът намира, че са налице основания за преценката им по реда на чл.172 от ГПК, като взема предвид длъжностното му качество на назначен от ответника управител на търговския обект, в който е констатирано нарушението. Тези обстоятелства обуславят личен интерес на свидетеля от изход на делото в полза на ответника, доколкото именно управителят на търговския обект би носил евентуална дисциплинарна или имуществена отговорност пред работодателя си /ответното дружество/ за нанесените на ответника вреди от извършено в обекта нарушение на авторски права. Показанията на св. Ш. са вътрешно противоречиви – първоначално той твърди, че добре си спомня, че към 30.06.2021 г. университетът е работел он-лайн, поради обявена пандемична обстановка в страната, и заведението е било останало без клиенти. В края на разпита уточнява, че всъщност не помни точно месеца, в който университетът не е работел, но знае, че заповедта на Ректора била съобразена с мерките, предприети от Министерството, и когато забранили присъствието в училищата, забранили и в университетите. При така

направеното от този свидетел уточнение се установява, че впечатленията на свидетеля касаят периода на обявената в цялата страна пандемична обстановка в периода м. март – юни на 2020 г., съобразно Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., а не през м. юни, 2021 г., когато в страната не е била обявявана пандемична обстановка, и училищата и университетите не са преустановявали учебната си дейност. Наред с това, признатият от този свидетел факт, че в залата, в която се консумират на място храни и напитки, е инсталирана озвучителна техника – тонколони, не кореспондира на твърденията му, че в заведението било забранено на персонала да пуска музика. Твърденията на св. Ш., че заведението към момента на проверката е продавало само храна за вкъщи, се опровергават от представеното по делото от ответника писмено доказателство - Дневен отчет за дата 30.06.2021 г. от касовия апарат в обекта /на л.37/, и от твърденията на самия ответник в отговора на исковата молба, че на 30.06.2021 г. в заведението е реализиран оборот в залата с озвучаване в размер на 139 лева. Ето защо, съдът не кредитира показанията на св. Ш., поради наличието на вътрешни противоречия в тях, противоречието им с твърденията на ответника в отговора на исковата молба, и представените по делото писмени доказателства /касов бон и дневен отчет/. С оглед на това, съдът намира за неуспешно проведено насрещното доказване на ответника, че на датата 30.06.2021г. в търговският обект не е звучала музика.

При така събраните по делото доказателства съдът намира за установено от фактическа страна, че на 30.06.2021 г. в стопанисвания и управляван от ответника търговски обект - Б. Ф.“, в гр. П., ул. Ц. А. № **, са били изпълнени публично, посредством озвучаване на търговския обект с пет музикални произведения, включващи музика и текст, и едно произведение, включващо само музика, излъчвани чрез радио „М. Ф.“, а именно:

1. “TO BE WITH YOU“ /ТУ БИ УИТ Ю/ - с изпълнител MR.BIG /МИСТЪР БИГ, с Композитори и автори на текста: GRAHAME DAVID /ГРЕАМ ДЕЙВИД/, и MARTIN ERIC /МАРТИН ЕРИК/ - членове на американско дружество за колективна защита на авторски права ASCAP, представлявано от М..
2. “ONLY WANNA BE WITH YOU“ (POKEMON 25 VERSION) /ОНЛИ УОНА БИ УИТ Ю (ПОКЕМОН 2 5 ВЪРЖАН)/ - с изпълнител POST MALONE /ПОСТ МАЛОУН/, само инструментално изпълнение, с композитори: BRYAN MARK WILLIAM /БРАЯН МАРК УИЛЯМ/, FELBER EVERETT DEEN /ФЕЛЕБРТ ЕВЪРЕТ ДИЙН/, RUCKER DARIUS C /РЪКЪР ДАРУИС СИ/ и SONEFELD JAMES GEORGE /ШОНЕФЕЛД ДЖЕЙМС ДЖОРДЖ/ - всички те индивидуални членове на американско дружество за колективна защита на авторски права ASCAP, представлявано от М..
3. “WHAT TOOK YOU SO LONG“ / УОТ ТУУК Ю С О ЛОНГ/ - с изпълнител EMMA BUNTON /EMMA БЪНТЪН/, с композитори и автори на текста: BUNTON EMMA LEE /БЪНТАН ЕМА ЛИЙ/, GALLGHER JULIAN /ГАЛАХАР ДЖУЛИЪН/, HARRINGTON MARTIN PETER /ХАРИНГТЪН МАРТИН ПИТЪР/, MORGAN DAVID THOMAS ANDREW /МОРГАН ДЕЙВИД ТОМАС АНДРЮ/, STANNARD RICHARD

FREDERICK /СТЕНАРД РИЧАРД ФРЕДЕРИК/, THEMIS JOHN /ТИМЕС ДЖОН/, всички те индивидуални членове на английското дружество за колективна защита на авторски права PRS, представлявано от М..

4. "ANOTHER BRICK IN THE WALL (PART 2)" /АНАДЪР БРИК ИН ДЪ УОЛ (ПАРТ 2) - с изпълнител PINK FLOYD /ПИНК ФЛОЙД/, с композитор и автор на текста: WATERS GEORGE ROGER /УОТЪРС ДЖОРДЖ РОДЖЪР/, член на английското дружество за колективна защита на авторски права PRS, представлявано от М..
5. "THE POWER OF LOVE" /ДЪ ПАУЪР ъФ ЛОВ/ - с изпълнител JENNIFER RUSH /ДЖЕНИФЪР РЪШ /, с Композитори: DETMANN WOLFGANG /ДЕТМАН ВОЛФГАНГ/, и MENDE GUNTHER /МЕНДЕ ГЮНТЕР/, и автори на текста: KLOPPROGGE MARY SUSAN /КЛОПРОГЕ МЕРИ ООЗЪН/, и RUSH JENNIFER /РЪШ ДЖЕНИФЪР/, всички индивидуални членове на немското дружество за колективна защита на авторски права GEMA, представлявано от М..
6. "DON'T GO BREAKING MY HEART" /ДОНТ ГОУ БРЕЙКИНГ МАЙ ХАРТ/ - с изпълнител BACKSTREET BOYS /БЕКСТРИЙТ БОЙС/, с Композитор и автор на текста: WRABEL STEPHEN SAMUEL /РЕЙБЪЛ СТИВЪН САМЮЕЛ/, член на американско дружество за колективна защита на авторски права BMI, представлявано от М.; с Композитор и автор на текста: HARTMAN JAMIE ALEXANDER /ХАРТМАН ДЖЕЙМИ АЛЕКСАНДЪР/, член на английско дружество за колективна защита на авторски права PRS, представлявано от М., и Композитор и автор на текста: CRICHTON STUART JOHN /КРАЙТЪН СТЮЪРТ ДЖОН/, член на австралийското дружество за колективна защита на авторски права APRA, представлявано от М..

Установява се, че за озвучаването на търговския обект с посочените музикални произведения км 30.06.2021 г. ответникът не е притежавал отстъпени неизключителни права за публично изпълнение на тези музикални произведения от репертоара на ищеца.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира за установено от правна страна, че ответникът е извършил твърдените от ищеца нарушения на авторските права на авторите на текста и музиката на посочените произведения, поради което предявеният иск за обезщетение за извършеното нарушение на авторските права е доказан по своето основание. По делото не са събрани доказателства за размера на настъпилите за авторите на песните вреди, поради което на основание чл.95а, ал.1, т.1 от ЗАПСП, съдът намира за основателна претенцията на ищеца за осъждане на ответника да заплати обезщетение за всяко отделно нарушение на авторски права, в минималния предвиден размер от по 500 лв. Посоченото обосновава основателност на иска до пълния му предявен размер.

Като е достигнал до различни фактически и правни изводи, първостепенният съд е постановил неправилно решение, което следва да се отмени изцяло, и вместо това, да бъде уважен предявеният иск в пълен размер, като се осъди ответника да заплати на ищеца на основание чл.95а, ал.1, т.1 от ЗАПСП, общо сумата от 5500 лв. /пет хиляди и петстотин лева/, представляваща обезщетение в минималния предвиден в закона размер за всяко отделно нарушение на авторските права на авторите на посочените 6 конкретни музикални

произведения.

Основателността на иска по чл.95 от ЗАПСП, и установените по делото нарушения на защитени от закона авторски права, извършени от служители на ответника на 30.06.2021 г. в стопанисвания и управляван от ответника търговски обект - Б. Ф.“, в гр. П., ул. Ц. А. № **, обуславя и основателност на предявеният иск по чл.95б, ал.1, т.6 от ЗАПСП, поради което ответникът следва да бъде осъден да разгласи за своя сметка диспозитива на решението на съда във вестник „Марица“ и вестник „24 часа“, както и по телевизионен канал „БНТ 2“ в часовия диапазон от 16 до 18 часа.

При този изход от спора, в полза на ищеца на основание чл.78, ал.1 от ГПК следва да бъдат присъдени направените разноски по делото за двете съдебни инстанции, съобразно представените по делото списъци по чл.80 от ГПК. За първоинстанционното производство ищецът е претендирал разноски в общ размер на 1943,60 лв., в това число адвокатско възнаграждение с ДДС в размер на 720 лв., за държавна такса 310 лв., за експертиза 863,60 лв., за транспорт 50 лв. За въззивната инстанция ищецът е претендирал разноски в общ размер на 157 лв., в това число за държавна такса 125 лв., и за транспорт 32 лв. За така направените разноски са представени доказателства, поради което ответникът следва да бъде осъден да ги заплати в пълен размер - общо сумата от 2100,60 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ИЗЦЯЛО Решение №181 от 14.02.2023 г., постановено по гр.д.№3086 по описа за 2021 г. на Окръжен съд – Пловдив, И ВМЕСТО ТОВА, ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА „Г. Т.“ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, р-н И., ул. П. № **, ет. *, ап. *, **да заплати на Сдружение с нестопанска цел „М.“**, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. Б., № **, ет. *, на основание чл.95, ал.1 във вр. чл.95а, ал.1, т.1 от ЗАПСП, **сумата в общ размер от 5500 лв.** /пет хиляди и петстотин лева/, представляваща обезщетения за претърпени имуществени вреди от извършени нарушения на авторски права върху текста и музиката на общо шест музикални произведения, в това число:

- сума в размер на 500,00 (петстотин) лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от извършено нарушение на авторско право върху текста, както и сума в размер на 500,00 (петстотин) лева - обезщетение за претърпени имуществени вреди от извършено нарушение на авторско право върху музиката върху всяко едно от използваните на 30.06.2021 г. без разрешение в търговски обект на дружеството „Г. Т.“ЕООД - Б. Ф.“, находящо се на адрес гр. П., ул. Ц. А. № **, музикални произведения:

1. “TO BE WITH YOU“ /ТУ БИ УИТ Ю/ - с изпълнител MR.BIG /МИСТЪР БИГ, с

Композитори и автори на текста: GRAHAME DAVID /ГРЕАМ ДЕЙВИД/, и MARTIN ERIC /МАРТИН ЕРИК/ - членове на американско дружество за колективна защита на авторски права ASCAP, представлявано от Сдружение „М.“.

2. “WHAT TOOK YOU SO LONG“ / УОТ ТУУК Ю С О ЛОНГ/ - с изпълнител EMMA BUNTON /ЕММА БЪНТЪН/, с композитори и автори на текста: BUNTON EMMA LEE /БЪНТАН ЕМА ЛИЙ/, GALLGHER JULIAN /ГАЛАХАР ДЖУЛИЪН/, HARRINGTON MARTIN PETER /ХАРИНГТЪН МАРТИН ПИТЪР/, MORGAN DAVID THOMAS ANDREW /МОРГАН ДЕЙВИД ТОМАС АНДРЮ/, STANNARD RICHARD FREDERICK /СТЕНАРД РИЧАРД ФРЕДЕРИК/, THEMIS JOHN /ТИМЕС ДЖОН/, всички те индивидуални членове на английското дружество за колективна защита на авторски права PRS, представлявано от Сдружение „М.“.
 3. “ANOTHER BRICK IN THE WALL (PART 2)“ /АНАДЪР БРИК ИН ДЪ УОЛ (ПАРТ 2) - с изпълнител PINK FLOYD /ПИНК ФЛОЙД/, с композитор и автор на текста: WATERS GEORGE ROGER /УОТЪРС ДЖОРДЖ РОДЖЪР/, член на английското дружество за колективна защита на авторски права PRS, представлявано от Сдружение „М.“.
 4. “T H E PAWER OF LOVE“ / ДЪ ПАУЪР ЪФ ЛОВ/ - с изпълнител JENNIFER RUSH /ДЖЕНИФЪР РЪШ /, с Композитори: DETMANN WOLFGANG /ДЕТМАН ВОЛФГАНГ/, и MENDE GUNTHER /МЕНДЕ ГЮНТЕР/, и автори на текста: KLOPPROGGE MARY SUSAN /КЛОПРОГЕ МЕРИ ООЗЪН/, и RUSH JENNIFER /РЪШ ДЖЕНИФЪР/, всички индивидуални членове на немското дружество за колективна защита на авторски права GEMA, представлявано от Сдружение „М.“.
 5. “DONT GO BREAKING MY HEART“ /ДОНТ ГОУ БРЕЙКИНГ МАЙ ХАРТ/ - с изпълнител BACKSTREET BOYS / БЕКСТРИЙТ БОЙС/, с Композитор и автор на текста: WRABEL STEPHEN SAMUEL /РЕЙБЪЛ СТИВЪН САМЮЕЛ/, член на американско дружество за колективна защита на авторски права BMI, представлявано от Сдружение „М.“; с Композитор и автор на текста: HARTMAN JAMIE ALEXANDER /ХАРТМАН ДЖЕЙМИ АЛЕКСАНДЪР/, член на английско дружество за колективна защита на авторски права PRS, представлявано от Сдружение „М.“, и Композитор и автор на текста: CRICHTON STUART JOHN /КРАЙТЪН СТЮЪРТ ДЖОН/, член на австралийското дружество за колективна защита на авторски права APRA, представлявано от Сдружение „М.“.
- сумата от 500 лв. представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от извършено нарушение на авторско право върху музиката на инструментално изпълнение “ONLY WANNA BE WITH YOU“ (POKEMON 25 VERSION) /ОНЛИ УОНА БИ УИТ Ю (ПОКЕМОН 2 5 ВЪРЖАН)/ - с изпълнител POST MALONE /ПОСТ МАЛОУН/, с композитори: BRYAN MARK WILLIAM /БРАЯН МАРК УИЛЯМ/, FELBER EVERETT DEEN /ФЕЛЕБРТ ЕВЪРЕТ ДИЙН/, RUCKER DARIUS C /РЪКЪР ДАРУИС СИ/ и SONEFELD JAMES GEORGE /ШОНЕФЕЛД ДЖЕЙМС ДЖОРДЖ/ - всички те индивидуални членове на американско дружество за колективна защита на

авторски права ASCAP, представлявано от М..

КАКТО И ДА ЗАПЛАТИ законната лихва върху всяка главница, считано от предявяване на исковата молба – 30.11.2021 г. до окончателното ѝ погасяване.

ОСЪЖДА „Г. Т.“ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, р-н И., ул. П. № **, ет. *, ап. *, **на основание чл.95б, ал.1, т.6 от ЗАПСП, да разгласи за своя сметка диспозитива на съдебното решение**, в частта, с която исковите са уважени, в два всекидневника – вестник „Марица“ и вестник „24 часа“, както и по телевизионен канал „БНТ 2“ в часовия диапазон от 16 до 18 часа.

ОСЪЖДА „Г. Т.“ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, р-н И., ул. П. № **, ет. *, ап. *, **на основание чл.78, ал.1 от ГПК, да заплати на Сдружение с нестопанска цел „М.“**, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. Б., № **, ет. *, **сумата от 2100,60 лв.** /две хиляди и сто лева и шестдесет стотинки/, представляваща направени разноски по делото за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, на основание чл.280, ал.3, т.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____